KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 31.8.2020 r.
COM(2020) 472 final

2020/0226 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmian załączników do Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR) oraz przepisów załączonych do Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu śródlądowymi drogami wodnymi towarów niebezpiecznych (ADN)

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w odniesieniu do zmian załączników do Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR) oraz przepisów załączonych do Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu śródlądowymi drogami wodnymi towarów niebezpiecznych (ADN), obowiązujących od dnia 1 stycznia 2021 r., w związku z planowanym końcem okresu zawieszenia, w którym umawiające się strony będące członkami grupy roboczej ds. transportu towarów niebezpiecznych (WP.15) i komitetu administracyjnego ADN mogą zgłosić sprzeciw wobec proponowanych zmian w wydaniu z 2021 r.

2. KONTEKST WNIOSKU

Wyżej wymienione załączniki i przepisy, powszechnie znane jako załączniki do ADR oraz przepisy załączone do ADN, regulują międzynarodowy przewóz towarów niebezpiecznych odpowiednio drogą lądową i śródlądową drogą wodną pomiędzy członkami Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ), które są także stronami ADR i ADN.

Rozwój drogowego i wodnego śródlądowego transportu towarów niebezpiecznych, zarówno w Unii, jak i między Unią a sąsiednimi państwami, stanowi kluczowy element europejskiej wspólnej polityki transportowej i zapewnia właściwe funkcjonowanie wszystkich gałęzi przemysłu produkujących lub stosujących towary sklasyfikowane jako niebezpieczne zgodnie z ADR i ADN. Dostosowanie tych umów do postępu naukowo-technicznego ma zatem zasadnicze znaczenie dla rozwoju transportu i powiązanych gałęzi przemysłu w całym łańcuchu gospodarki. Celem zmian jest dostosowanie ADR i ADN do przepisów modelowych ONZ, w tym nowych definicji, kryteriów klasyfikacji i numerów UN, wymagań w zakresie pakowania/etykietowania, aktualizacji mających zastosowanie norm i przepisów technicznych, jak również poprawek redakcyjnych.

Międzynarodowe przepisy dotyczące transportu towarów niebezpiecznych zostały ustalone w ramach różnych międzynarodowych organizacji, takich jak EKG ONZ, Międzyrządowa Organizacja Międzynarodowych Przewozów Kolejami (OTIF) i poszczególne wyspecjalizowane organy Organizacji Narodów Zjednoczonych. Ponieważ należy zachować zgodność między tymi przepisami, organizacje zaangażowane w te działania opracowały kompleksowy międzynarodowy system do celów koordynacji i harmonizacji. Przepisy są dostosowywane w dwuletnim cyklu.

2.1. Umowa europejska dotycząca międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR)

Celem Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR) jest uregulowanie międzynarodowego drogowego transportu towarów niebezpiecznych między państwami członkowskimi EKG ONZ i innymi państwami, które stosują ADR (umawiającymi się stronami ADR). Umowa ADR weszła w życie dnia 29 stycznia 1968 r.

Unia Europejska nie jest stroną umowy, mimo że wszystkie jej państwa członkowskie są umawiającymi się stronami tej umowy.

2.2. Umowa europejska dotycząca międzynarodowego przewozu śródlądowymi drogami wodnymi towarów niebezpiecznych (ADN)

Celem Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu śródlądowymi drogami wodnymi towarów niebezpiecznych (ADN) jest uregulowanie międzynarodowego transportu towarów niebezpiecznych śródlądowymi drogami wodnymi między państwami członkowskimi EKG ONZ, które stosują ADN (umawiającymi się stronami ADN). Umowa ADN weszła w życie dnia 28 lutego 2008 r.

Unia Europejska nie jest stroną umowy, mimo że trzynaście jej państw członkowskich jest umawiającymi się stronami tej umowy.

2.3. Grupa robocza ds. transportu towarów niebezpiecznych (WP.15) i komitet administracyjny ADN

Grupa robocza ds. transportu towarów niebezpiecznych (WP.15) i komitet administracyjny ADN oraz komitet ds. bezpieczeństwa ADN (WP.15/AC.2) są organami ustanowionymi w ramach EKG ONZ w celu podejmowania decyzji w sprawie zmian ADR i ADN. W skład tych organów wchodzą przedstawiciele państw członkowskich EKG ONZ, które stosują ADR i ADN. Każda umawiającą się strona ADR i ADN ma prawo do głosowania.

Zgodnie z rozdziałem VII – „Głosowanie” zakresu zadań i regulaminu WP.15, tylko pełnoprawni uczestnicy WP.15 dysponują jednym głosem, a decyzje tego organu są podejmowane przede wszystkim na zasadzie konsensusu. W ramach WP.15 głosuje przez podniesienie ręki.

Zgodnie z art. 17 ust. 7 ADN każda umawiająca się strona reprezentowana na sesji komitetu administracyjnego ADN posiada jeden głos.

Poprawki przyjęte w dwuletnim okresie 2018–2020 obejmują szereg dostosowań do postępu naukowo-technicznego.

W odniesieniu do ADR WP.15 podjęła decyzję w sprawie proponowanych zmian na każdej z sesji, o których mowa w sekcji 2.4 poniżej. W odniesieniu do ADN komitet administracyjny podjął decyzję w sprawie zmian na swojej 24. sesji w Genewie w dniu 31 stycznia 2020 r.

Zgodnie z art. 14 ADR, po uzgodnieniu wszelkich proponowanych zmian załączników do ADR przez WP.15, zmiany te uznaje się za przyjęte, chyba że w ciągu trzech miesięcy od daty rozesłania przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych przynajmniej jedna trzecia umawiających się stron lub pięć z nich, jeżeli jedna trzecia stron przekracza tę liczbę, przekazała Sekretarzowi Generalnemu pisemne powiadomienie o swoim sprzeciwie wobec proponowanej zmiany.

Zgodnie z art. 20 ADN, po podjęciu decyzji przez komitet administracyjny ADN, zmiany uznaje się za przyjęte, chyba że w ciągu trzech miesięcy od daty rozesłania przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych przynajmniej jedna trzecia umawiających się stron lub pięć z nich, jeżeli jedna trzecia stron przekracza tę liczbę, przekazała Sekretarzowi Generalnemu pisemne powiadomienie o swoim sprzeciwie wobec proponowanej zmiany.

Zmiany przyjęte przez WP.15, przedstawione w dokumentach zawartych w załączniku do niniejszego wniosku, zostały przesłane do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, tak aby mogły zostać przedstawione do zatwierdzenia przez umawiające się strony ADR w dniu 1 lipca 2020 r., zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ADR; są one również dostępne w internecie[1].

Zmiany przyjęte przez komitet administracyjny ADN, przedstawione w dokumentach zawartych w załączniku do niniejszego wniosku, zostały przesłane do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych do zatwierdzenia przez umawiające się strony ADN w dniu 1 lipca 2020 r., zgodnie z procedurą określoną w art. 20 ADN; są one również dostępne w internecie[2].

Do dnia 30 września 2020 r. Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych, działający jako depozytariusz, może przyjmować sprzeciwy wobec zmian do ADR i ADN, przyjętych podczas sesji, o których mowa w pkt 2.3 powyżej.

2.4. Planowane akty WP.15 i komitetu administracyjnego ADN

Celem planowanych aktów jest dostosowanie załączników do ADR i przepisów załączonych do ADN do postępu naukowo-technicznego.

W szczególności wyjaśniono wyłączenie mające zastosowanie do rejestratorów danych i urządzeń do śledzenia ładunku zasilanych bateriami, dodano nowe definicje, np. „moc dawki" lub zmieniono definicje np. „temperatura samoprzyspieszającego się rozkładu (SADT)" oraz „temperatura samoprzyspieszającej się polimeryzacji (SAPT)". W obu umowach wyjaśniono przepisy mające zastosowanie do klasyfikacji towarów niebezpiecznych, w szczególności w odniesieniu do materiałów wybuchowych, materiałów promieniotwórczych, substancji żrących itd. W wykazie towarów niebezpiecznych wprowadzono kilka nowych wpisów, np.: UN 0511 ZAPALNIKI, ELEKTRONICZNE programowalne w celu spowodowania wybuchu, UN 3549 ODPADY MEDYCZNE, KATEGORIA A, DZIAŁAJĄCE NA LUDZI, stałe lub ODPADY MEDYCZNE, KATEGORIA A, DZIAŁAJĄCE tylko NA ZWIERZĘTA, stałe. W szczegółowych przepisach dotyczących pakowania wprowadzono kilka zmian i zaproponowano nowe przepisy dotyczące: opakowań stosowanych dla połączenia baterii litowych zawartych w urządzeniach i baterii litowych pakowanych z urządzeniami, nitrocelulozy i mieszanego ładunku substancji i wyrobów wybuchowych.

W trakcie przygotowywania obecnych zmian zasięgnięto opinii dużej liczby ekspertów z sektora publicznego i prywatnego. Podczas opracowywania zmian odbyły się następujące spotkania techniczne:

– spotkania na forum Podkomitetu Ekspertów ONZ ds. Przewozu Towarów Niebezpiecznych w ramach Rady Gospodarczej i Społecznej ONZ na:

1) 51. sesji w Genewie w dniach 3–7 lipca 2017 r.;

2) 52. sesji w Genewie w dniach 27 listopada–6 grudnia 2017 r.;

3) 53. sesji w Genewie w dniach 25 czerwca–4 lipca 2018 r.;

4) 54. sesji w Genewie w dniach 26 listopada–4 grudnia 2018 r.;

[1] http://www.unece.org/trans/main/dgdb/wp15/wp15rep.html.

[2] http://www.unece.org/trans/main/dgdb/adn/adn_rep.html.

– spotkanie komisji ekspertów RID i WP.15 w ramach wspólnego posiedzenia EKG ONZ–OTIF na:

1) jesiennej sesji w 2018 r. w Genewie w dniach 17–21 września 2018 r.;

2) wiosennej sesji w 2019 r. w Bernie w dniach 18–22 marca 2019 r.;

3) jesiennej sesji w 2019 r. w Genewie w dniach 17–26 września 2019 r.;

– dla ADR w ramach WP.15 na:

1) 105. sesji w Genewie w dniach 6–9 listopada 2018 r.,

2) 106. sesji w Genewie w dniach 13–17 maja 2019 r.,

3) 107. sesji w Genewie w dniach 11–15 listopada 2019 r.,

4) 108. sesji w Genewie w dniach 11–15 maja 2020 r. Sesja ta została przełożona z powodu kryzysu związanego z COVID-19; jednak przewodniczący WP.15 i Sekretariat EKG ONZ skonsultowali się pisemnie z państwami członkowskimi w sprawie poprawek redakcyjnych, które należy wprowadzić jeszcze w ADR 2021. Z uwagi na termin zgłaszania uwag upływający w dniu 15 maja 2020 r. Komisja zorganizowała w dniu 8 maja 2020 r. wideokonferencję. Państwa członkowskie pozytywnie przyjęły wnioski dotyczące poprawek redakcyjnych i osiągnięto jednomyślną zgodę co do ostatecznej wersji wniosku złożonego na piśmie przez sekretariat EKG ONZ.

– dla ADN w ramach komitetu ds. bezpieczeństwa ADN (WP.15/AC.2) na:

1) 33. sesji w Genewie w dniach 27–31 sierpnia 2018 r.,

2) 34. sesji w Genewie w dniach 21–25 stycznia 2019 r.,

3) 35. sesji w Genewie w dniach 26–30 sierpnia 2019 r.,

4) 36. sesji w Genewie w dniach 27–31 stycznia 2020 r.,

oraz dla komitetu administracyjnego ADN na 24. sesji w Genewie w dniu 31 stycznia 2020 r.

W trakcie tych spotkań poszczególne propozycje zmian były analizowane i rozpatrywane przez komisje ekspertów. W większości przypadków zalecane działanie zostało uzgodnione jednomyślnie. Niektóre propozycje zmian były zalecane przez większość ekspertów.

O ile proponowane zmiany załączników do ADR zgłoszone przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych nie zostaną uznane za odrzucone na podstawie art. 14 ust. 3 w terminie trzech miesięcy od daty powiadomienia, tj. w dniu 1 października 2020 r., zmiany te wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

O ile proponowane zmiany do przepisów załączonych do ADN nie zostaną uznane za odrzucone na podstawie art. 20 ust. 5 w terminie trzech miesięcy od daty powiadomienia, tj. w dniu 1 października 2020 r., zmiany te wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Unia Europejska nie jest umawiającą się stroną ADR ani ADN. Niemniej jednak fakt, iż Unia Europejska nie jest stroną umowy międzynarodowej nie stanowi przeszkody w wykonywaniu przez nią kompetencji poprzez ustanowienie, w ramach swoich instytucji, stanowiska, jakie ma być zajęte w jej imieniu w ramach organu utworzonego tą umową, zwłaszcza za pośrednictwem państw członkowskich będących stronami tej umowy i działających wspólnie

w interesie Unii (zob. wyrok w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie („OIV”), pkt 52 i przytoczone tam orzecznictwo).

ADR ma obecnie 52 umawiające się strony, a wszystkie państwa członkowskie UE są umawiającymi się stronami tej umowy. ADN ma obecnie 18 umawiających się stron, a 13 państw członkowskich UE jest umawiającymi się stronami tej umowy.

Unia Europejska stosowała przepisy ADR w odniesieniu do transportu drogowego towarów niebezpiecznych na terytorium UE od dnia 1 stycznia 1997 r., początkowo na mocy dyrektywy Rady 94/55/WE z dnia 21 listopada 1994 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie transportu drogowego towarów niebezpiecznych[3]. W 2008 r. dyrektywa 94/55/WE została zastąpiona przez dyrektywę 2008/68/WE[4], która ma takie same cele jak poprzedzający ją akt prawny. Od 1 stycznia 2009 r. Unia Europejska stosuje przepisy ADN w odniesieniu do transportu wodnego śródlądowego towarów niebezpiecznych.

Zgodnie z art. 4 dyrektywy 2008/68/WE dotyczącym krajów trzecich „transport towarów niebezpiecznych pomiędzy państwami członkowskimi a krajami trzecimi jest dozwolony pod warunkiem zgodności z przepisami ADR, RID lub ADN, o ile nie zastrzeżono inaczej w załącznikach”.

Ponadto wspomniane powyżej zmiany będą miały wpływ na funkcjonowanie dyrektywy 2008/68/WE w świetle jej art. 8. Zgodnie z tym przepisem Komisja jest uprawniona do dostosowania sekcji I.1 załącznika I i sekcji III.1 załącznika III do dyrektywy 2008/68/WE do postępu naukowego i technicznego „w szczególności w celu uwzględnienia zmian w ADR, RID i ADN”.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określono tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Art. 218 ust. 9 TFUE ma zastosowanie niezależnie od tego, czy Unia jest członkiem organu, czy też stroną danej umowy[5].

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które wywierają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”[6].

---

3 Dz.U. L 319 z 12.12.1994, s. 7.

4 Dz.U. L 260 z 30.9.2008, s. 13.

5 Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 64.

6 Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

WP.15 jest organem utworzonym na podstawie umowy, a mianowicie Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR).

Komitet administracyjny ADN jest organem utworzonym na podstawie umowy, a mianowicie Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu śródlądowymi drogami wodnymi towarów niebezpiecznych (ADN).

Akty przyjęte przez WP.15 i komitet administracyjny ADN stanowią akty mające skutki prawne. Zgodnie z warunkami opisanymi powyżej przyjęte akty prawne będą wiążące na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 14 ADR i art. 20 ADN i mogą mieć decydujący wpływ na treść przepisów UE, a mianowicie na dyrektywę 2008/68/WE. Wynika to z faktu, że art. 1 dyrektywy 2008/68/WE przewiduje obowiązek stosowania tych przepisów w odniesieniu do transportu drogowego i transportu wodnego śródlądowego towarów niebezpiecznych w obrębie państw członkowskich i między nimi, a art. 4 wspomnianej dyrektywy dotyczący państw trzecich stanowi, że „transport towarów niebezpiecznych pomiędzy państwami członkowskimi a krajami trzecimi jest dozwolony pod warunkiem zgodności z przepisami ADR, RID lub ADN, o ile nie zastrzeżono inaczej w załącznikach".

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

Proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma być zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść decyzji dotyczą drogowego i wodnego śródlądowego transportu towarów niebezpiecznych. Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 91 TFUE.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji Rady powinien być art. 91 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ze względu na przejrzystość i właściwe odniesienie, decyzje grupy roboczej ds. transportu towarów niebezpiecznych (WP.15) i komitetu ds. bezpieczeństwa ADN są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ze wskazaniem daty ich wejścia w życie.

2020/0226 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmian załączników do Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR) oraz przepisów załączonych do Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu śródlądowymi drogami wodnymi towarów niebezpiecznych (ADN)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Umowa europejska dotycząca międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych („ADR") weszła w życie w dniu 29 stycznia 1968 r. Umowa europejska dotycząca międzynarodowego przewozu śródlądowymi drogami wodnymi towarów niebezpiecznych („ADN") weszła w życie w dniu 28 lutego 2008 r.

(2) Zgodnie z art. 14 ADR każda z umawiających się stron może zaproponować jedną lub więcej zmian załączników do tej umowy, a zatem grupa robocza ds. transportu towarów niebezpiecznych („WP.15") może przyjąć zmiany do załączników do ADR. Zgodnie z art. 20 ADN komitet ds. bezpieczeństwa i komitet administracyjny mogą przyjmować zmiany do przepisów załączonych do ADN.

(3) Zmiany przyjęte przez WP.15 i komitet administracyjny ADN w dwuletnim okresie 2018–2020 dotyczące drogowego i wodnego śródlądowego transportu towarów niebezpiecznych zostały zgłoszone umawiającym się stronom ADR i ADN w dniu 1 lipca 2020 r.

(4) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w odniesieniu do tych zmian do ADR i ADN, gdyż akty te mogą mieć decydujący wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie na dyrektywę 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[1]. Dyrektywa ta ustanawia wymagania dotyczące drogowego, kolejowego lub wodnego śródlądowego transportu towarów niebezpiecznych w obrębie państw członkowskich lub między nimi, poprzez odniesienie do ADR i ADN. Zgodnie z art. 4 tej dyrektywy transport towarów niebezpiecznych pomiędzy państwami członkowskimi a krajami trzecimi jest dozwolony pod warunkiem zgodności z przepisami ADR, RID lub ADN, o ile nie zastrzeżono inaczej w załącznikach. Ponadto zgodnie z art. 8 dyrektywy 2008/68/WE Komisja jest uprawniona do dostosowania sekcji I.1 załącznika I i sekcji III.1 załącznika III do wspomnianej dyrektywy do postępu naukowo-technicznego, w szczególności w celu uwzględnienia zmian w ADR, RID i ADN.

[1] Dyrektywa 2008/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 2008 r. w sprawie transportu lądowego towarów niebezpiecznych (Dz.U. L 260 z 30.9.2008, s. 13).

(5) Unia nie jest umawiającą się stroną ADR ani ADN. Jednakże fakt ten nie stanowi przeszkody w wykonywaniu przez nią kompetencji poprzez określenie, w ramach swoich instytucji, stanowiska, jakie ma być zajęte w jej imieniu w ramach organu utworzonego tą umową, zwłaszcza za pośrednictwem państw członkowskich będących stronami tej umowy i działających wspólnie w interesie Unii.

(6) Wszystkie państwa członkowskie są umawiającymi się stronami ADR i stosują ją, a 13 państw członkowskich jest umawiającymi się stronami ADN i ją stosują.

(7) Przyjęte zmiany dotyczą norm technicznych lub ujednoliconych przepisów technicznych, mają na celu zapewnienie bezpiecznego i wydajnego transportu towarów niebezpiecznych przy jednoczesnym uwzględnieniu postępu naukowo-technicznego w tym sektorze oraz opracowywania nowych substancji i wyrobów stwarzających zagrożenie podczas transportu. Rozwój drogowego i wodnego śródlądowego transportu towarów niebezpiecznych, zarówno w Unii, jak i między Unią a jej państwami sąsiadującymi, stanowi kluczowy element wspólnej polityki transportowej i zapewnia właściwe funkcjonowanie wszystkich gałęzi przemysłu produkujących lub stosujących towary sklasyfikowane jako niebezpieczne zgodnie z ADR i ADN.

(8) Wszystkie proponowane zmiany są uzasadnione i korzystne, a zatem Unia powinna je poprzeć.

(9) Stanowisko Unii jest wyrażane przez działające wspólnie państwa członkowskie Unii, które są umawiającymi się stronami ADR i ADN,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmian przyjętych przez grupę roboczą ds. transportu towarów niebezpiecznych (WP.15) i komitet administracyjny ADN w odniesieniu do odpowiednio załączników do ADR oraz przepisów załączonych do ADN, o których mowa w załączniku do niniejszej decyzji, jest określone w tym załączniku.

Niewielkie zmiany w tym stanowisku mogą zostać uzgodnione bez kolejnej decyzji Rady, zgodnie z art. 2.

Artykuł 2

Stanowisko, o którym mowa w art. 1, zostaje wyrażone przez działające wspólnie państwa członkowskie Unii będące umawiającymi się stronami ADR i ADN.

Artykuł 3

Decyzje grupy roboczej ds. transportu towarów niebezpiecznych (WP.15) i komitetu ds. bezpieczeństwa ADN są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ze wskazaniem daty ich wejścia w życie.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący